Официален личен сайт на Цветан Василев

Груби нарушения на човешките права в България (и защо това засяга Европейския съюз)

07.05.2017

Блогпост на Антоанета Василева във връзка с бруталното потъпкване на човешките права в България, публикуван в medium.com на 19 април 2017 г.:

Правосъдната система в България често се описва като „сталинистка“, въпреки че се прокламира от властимащите като „насочена към румънския модел“.

Наистина, българската прокуратура организира „лов на вещици“ срещу политически и икономически противници на властимащите като прилага т. нар. „съветски“ методи. Нещо повече, тя използва всички репресивни инструменти на държавата срещу техните приятели и близки. Моят случай е достатъчно показателен в това отношение. „Сталинистки методи“ звучи малко драматично, но е изключително точно.

След телевизионното интервю на моя съпруг – известния предприемач и банкер Цветан Василев – от ноември миналата година, в което той разкритикува „мафиотския модел“ на управление в България и призова към икономически и правни реформи, държавното обвинение предприе атака срещу мен, за да уязви отново него. Цветан Василев се оказа сериозна заплаха за властта в България, след като разкри корупционни практики на най-високите нива на управление в държавата. Той подкрепи своите твърдения с документи и публично показа доказателства за рекет и мафиотски обвързаности.

Прокуратурата скоростно изфабрикува обвинения срещу мене също толкова безскрупулно, както и в случая с моя съпруг. Тя, обаче, не прокламира действията си така театрално, както през лятото на 2014 г., а изчака удобния момент непосредствено преди парламентарните избори, за да организира пресконференция, отразена по всички медии с предварително подготвено съобщение, че съм привлечена като обвиняема за пране на пари и трябва да бъда задържана веднага за 72 часа. Без никакви доказателства или обяснения за евентуалната ми „насилствената“ проява, която може да бъде опасна за обществото у нас и в чужбина, бе оповестено, че е издадена Европейска заповед за арест и съм обявена за международно издирване. Дори, за пълнота на всички възможни репресивни механизми, снимката ми беше поставена в официалния сайт на Интерпол, наред с хора, осъдени с влезли в сила присъди за извършени престъпления.

Наред с всички дежурни за случая КТБ нарушения на процесуалните правила, законно предоставената ми възможност да обжалвам обвинението пред първоинстанционния съд беше грубо потъпкана. Та нали всеки контрааргумент би обезсмислил целта – да накарат Цветан Василев да замълчи като заплашат с арест съпругата му за това, че „неправомерно“ е купила имот в чужбина.

В България правото на частна собственост никога не е било на особена почит. Европейският съюз има достатъчно други приоритети, за да контролира съблюдаването на човешките права в нашата страна. За средностатистическия европеец, историята на предизвикания с помощта на държавните институции фалит и последвалото мафиотско разграбване на КТБ, изградена от основи от моя съпруг, изглежда като холивудски сценарий. За нашето семейство, обаче, този филм на ужасите е реалност от три години насам, защото фактът, че сме обект на скалъпени обвинения се използва за икономически репресии, психически тормоз и накърняване на човешкото ни достойнство в контролираните от мафията медии. В същото време възможността за обективен съдебен процес изглежда все по-непостижима. Страховете ни се подсилват и от обстоятелството, че неспазването на задълженията по Европейската конвенция за правата на човека е обичайна практика в България. Демонстративно се игнорира презумпцията за невинност и защитата от нехуманно отношение.

Ние сме завели иск срещу България пред Европейския съд за правата на човека в Страсбург през 2014 г. за погазването на човешките права на моя съпруг. Сега ще заведем и иск във връзка с бруталното погазване и на моите човешки права. Но това няма да реши по-големия проблем на държавата – използването на механизмите на правосъдната и данъчната система за икономическа и политическа вендета.

Всъщност, моят казус се състои в едно абсурдно обвинение, с което блюстителите на реда ще отбележат принос в историята на световната правна мисъл. „Вменено“ ми е пране на пари, тъй като съм купила къща в Швейцария през 2012 г. „с парични средства, придобити от Цветан Василев чрез тежко умишлено престъпление.“ Кога доказаха престъплението и как аз през 2012 г. съм знаела за това предикатно престъпление, остава загадка! За покупката на къщата съм използвала кредит от банка в Швейцария и средства от моя съпруг, прехвърлени от негова сметка по моя сметка по банков път. Моят съпруг е декларирал тези средства и е платил данъци върху тях, което е отчетено от данъчна проверка за десетгодишен период до 2012 г. включително. Нещо повече, аз съм декларирала къщата в данъчната си декларация за 2012 г. Налага се впечатлението, че ня#КОЙ е хвърлил око на тази къща със същото настървение, с което се прицели във Виваком, НУРТС, Дунарит, Авионамс, Петрол, Техномаркет и много други апетитни активи! Така както с прокурорски чадър заличи дългогодишния труд на един човек, така с лека ръка може да обезцени постиженията на още един човешки живот.

Моят съпруг е класиран от Форбс като един от най-влиятелните българи през 2012 и 2013 г. През този период той е един от най-големите данъкоплатци в държавата. И този факт очевидно е непрежалим – ясно се е очертавал като заплаха за статуквото, а на всичкото отгоре е труден за контролиране. „Решението“ на заинтересования кръг е било да му се организира такъв корпоративен рейд, че да не може да се възстанови до края на живота си.

Кризата в България и драстичното намаляване на преки чуждестранни инвестиции провокира политическата мафия към подобни нестандартни решения за достъп до източници на финансиране, включително атака срещу успешни бизнесмени с цел изнудване, прехвърляне и разграбване на активи, конфискация и др. Трудно може да се намери разлика между тези методи и експроприацията след 1947 г. Само че в случая експроприацията не е в полза на държавата, а в полза на частните интереси на онези, които се отъждествяват с нея. Ако това може да се случи на нас, може да се случи на всеки в държавата. Дали една страна член на ЕС заслужава такава перспектива?

Със сигурност кризата в България е криза и за ЕС. Корупцията предизвиква гняв у всеки почтен европеец. Европейските граждани работят усърдно и с право се възмущават срещу заможни хора, политици и корпорации, които избягват плащане на данъци и предлагат или приемат подкупи. Ако европейските институции искат да бъдат уважавани, те не трябва да са пасивни наблюдатели и да си затварят очите пред неудобната истина.

Европейските институции, които имат нетърпимост към корупцията във всичките ѝ форми, могат да дадат надежда на хората за бъдещето на ЕС. България, като най-корумпираната страна в ЕС, е правилното място за стартиране на реформи. А правилното време е СЕГА.